

SENTÈNCIA 03-94 DE 27 D'ABRIL DE 1994

**Lesions per imprudència.- Repartiment de
responsabilitat.- Despeses processals.**

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 12 d'octubre de 1993 amb els següents fets provats: "Que en data 11 d'agost de 1991 Carles P.C. circulava per la carretera general en direcció de Santa Coloma a Aixovall, a una velocitat reduïda a causa de la retenció de vehicles. Després del pont de la Margineda, al quilòmetre 4.2 es va distreure en buscar uns documents a la guantera del vehicle i en aquest breu moment, desviant-se, va colpir un vianant que caminava pel costat dret de la calçada en el mateix sentit que el vehicle. L'absència de voravia practicable i la presència d'un fanal d'enllumenat a l'indret precis de l'atropellament demostren que el vianant estava, dins la calçada o en ambdós casos, en el límit de la línia blanca. Les lesions del vianant, Henri Daniel J., han tardat més de 90 dies a curar.

2. RESULTANT: que en aquesta decisió del 12 d'octubre de 1993 el Tribunal de Corts va repartir la responsabilitat de l'esmentat accident en la proporció de 75% al càrrec del processat Carles P.C. i 25% al càrrec del Sr. Daniel Henri J.,

3. RESULTANT: que la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire va intervenir en la causa per reclamar la condemna solidària de Carles P.C. i de la seva companyia d'assegurances per al reembossament de les prestacions de 69.201,95 FF que va haver de pagar a la víctima a resultes de l'accident.

4. RESULTANT: que en la part dispositiva de l'esmentada sentència el Tribunal de Corts pronuncia el següent "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a Carles P.C., com autor responsable d'un delict major de lesions per imprudència tipificat en l'article 197 del Codi penal a la pena de quinze dies de presó condicional, a la multa de 50.000 pessetes i al pagament de les despeses processals causades. Per la via de responsabilitat civil, el condemnat solidàriament amb la seva companyia d'assegurances la Catalana Occident a abonar al Sr. Daniel Henri J. la quantitat de 921 414 PTA i la de 171,60 FF i a la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire la quantitat de

51901,45 FF; que aquesta sentència va ésser notificada el dia 21 d'octubre de 1993.

5. RESULTANT: que Carles P.C. i la companyia d'assegurances la Catalana Occident van interposar regularment mitjançant el seu advocat Sr. Manuel Maria Pujadas i Domingo un recurs de suplicació; que l'esmentat recurs va ésser admès per aute del 15 de febrer de 1994, que el recurs està fonamentat en els motius 9è 5è i 7è de l'article 3 del Decret de 13 de juliol de 1990, és a dir, "Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència" d'errònia apreciació de la prova i indeguda aplicació de la llei"; que Carles P.C., que no impugna la condemna penal, demana, juntament amb la seva companyia d'assegurances, que sigui parcialment revocada la sentència dictada pel Tribunal de Corts en el sentit, en primer lloc, de 1) modificar el de la responsabilitat civil compartida en els percentatges d'un 70% al càrrec del processat, Carles P.C., i d'un 30% al càrrec del Sr. Daniel Henri J., sostenint que s'ha de tenir en compte que el vianant va infringir l'article 52 del Codi de la circulació que obliga els vianants de caminar pel costat esquerre de la calçada, en segon lloc, de 2) no donar lloc a la condemna a pagar una suma de diners a la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire sostenint que l'acció de la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire s'hauria d'haver interposat davant la Jurisdicció Administrativa o la Jurisdicció ordinària civil; que si aquest punt de vista no hagués d'ésser retingut, Carles P.C. i la Companyia la Catalana Occident mantenen que les prestacions pagades per la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire a la víctima només són la contrapartida de les cotitzacions pagades per ella mentre dura la seva activitat laboral; que si en aquestes condicions fossin condemnats a indemnitzar la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire, tal com ho va fer el Tribunal de Corts, una part de l'obligació de les mencionades prestacions tenint en compte de la repartició de la responsabilitat la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire es beneficiaria d'un enriquiment injust.

6. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal es limita a sol·licitar que se'l tingui per comparegut i part als efectes que en dret escaiguin.

7. RESULTANT: que també va interposar recurs de suplicació el lletrat Sr. Guillem Olivé Sauret, advocat defensor del Sr. Daniel Henri J. i de la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire, sol·licitant la revocació de la sentència emesa pel Tribunal de Corts i l'atribució de la total responsabilitat de l'accident al Sr. Carles P.C., el qual solidàriament amb la seva companyia d'assegurances esdevé obligat a indemnitzar la totalitat del perjudici resultant de l'accident.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que l'aplicació del principi del repartiment de la responsabilitat comporta que s'aporti la prova d'una falta a càrrec de la víctima, en relació directa amb el dany al·legat; que el vianant Daniel Henri J. circulant pel costat dret de la calçada ha infringit certament les disposicions de l'article 52 del Codi de la circulació, que l'obliga a circular per l'esquerra, i ha comès una falta; que, de totes maneres, no es discuteix el fet que l'automobilista Carles P.C., ocupat a cercar documents dins del seu vehicle, va perdre'n el control i va topiar amb el vianant, de la presència del qual no s'havia donat; que cap element no permet afirmar que Daniel Henri J. si hagués caminat en sentit invers, respectant les disposicions de l'article 52 abans esmentat, hauria pogut evitar la col·lisió.

2. CONSIDERANT: que no s'ha demostrat en el present cas l'existència d'un lligam de causalitat entre la realització de l'accident i la falta imputada a la víctima, que no es pot doncs, limitar-li el seu dret a indemnització, ja que en aquestes condicions Carles P.C. la seva manca d'atenció és l'origen exclusiu de l'accident, i ha d'ésser condemnat, solidàriament amb el seu assegurator, a reparar la integritat d'aquestes conseqüències perjudicials, avaluades pel Tribunal de Corts, en la seva decisió de data 12 d'octubre de 1993.

3. CONSIDERANT: que segons les disposicions de l'article 2, apartat f, de la Llei de 15 de novembre de 1989, publicada al BOPA núm. 28 del 30 de novembre de 1989, el contenciós de la CASS relleva de la Jurisdicció Administrativa tot allò que fa referència a les dificultats que es puguin plantejar entre els assegurats i la CASS; que no és el que succeeix en aquest cas; que quan la CASS ha pagat, a resultes d'un accident, prestacions a la víctima, pot obtenir el rescabament d'allò que paga, davant la Jurisdicció Penal que va condemnar l'autor responsable de l'accident; aquestes prestacions són el resultat d'una infracció penal, de la qual deriven uns danys i perjudicis, el responsable de la qual és, ensems, responsable criminal i civil.

4. CONSIDERANT: que, d'altra banda, l'acusat, autor d'un atemptat a la integritat física de la persona i, consegüentment, el seu assegurator, està obligat a reemborsar les prestacions de tota mena pagades per règim obligatori de la CASS; que aquesta obligació es fonamenta en la creació d'una acció de recursos legalment establerta per l'article 16 del reglament general de la CASS, també aplicable, segons la jurisprudència als organismes socials

estrangers; que, en conseqüència, el Tribunal de Corts va fer una justa aplicació d'aquests principis quan va admetre que la Caisse Maladie Régionale des Pays de la Loire reclamés el reembossament de les prestacions realitzades.

5. CONSIDERANT: que en aitals condicions, l'esmentada sentència ha d'ésser parcialment confirmada.

6. CONSIDERANT: que, en ésser desestimat el recurs de Carles P.C. i la companyia d'assegurances la Catalana Occident, les despeses processals han d'imposar-se a la part recurrent.

Vistos la normativa, la doctrina legal adduïda i la jurisprudència, els usos i costums i la Constitució del Principat.

DECIDIM

Que, desestimant el recurs de suplicació formulat en la present causa en nom i interès de Carles P.C. i de la companyia d'assegurances la Catalana Occident, i estimant el recurs formulat en nom i interès de Daniel Henri J.,

1. Confirmem els pronunciaments de la sentència del M.I. Tribunal de Corts dictada en la present causa el 12 d'octubre de 1993, excepte pel que fa a la responsabilitat de l'accident ocorregut el dia 11 d'agost de 1991, del qual considerem que Carles P.C. és totalment responsable.

2. Condemnem el recurrent Carles P.C. i la companyia d'assegurances la Catalana Occident al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.